

Gönül

– hasan--yildi · 08 Ağustos 2010

GÖNÜL ÖNÜL

Lisanım tükendi, gönül elinden
Anlamadım gitti senin dilinden
Taş olsa anlardı garip halimden
Yaktığın hayatım virane gönül

Her nereye gitsem eğdin başımı
Olur olmaz yerde döktün yaşımı
Soldurdun yüzümü yıktın kaşını
Sırtımda kambursun divane gönül

Sonunda çıkardın dinden imandan
Bir farkın kalmadı saptan samandan
Affımı beklerim yüce Mevlamdan
Işığına konan pervane gönül

Hercai menekşem geldim oyuna
Alışamadım gitti zalim huyuna
Lanet olsun senin sinsi soyuna
Şimdiden dertlerim merdane gönül

Daha küçüktüm defterim dürdün.
Geldikçe ardında yokuşa sürdün
Ömrüme hazanı revamı gördün
Ebruli renklerin bahane gönül

Hasan YILDIZ